

at de Udtryk, som staae i Grundlovens 17de Artikel, hvor det hedder: „For Medlemmer af det kongelige Huus kan der bevilges Apanage ved Lov“, medførte, at enhver Apanage, der blev bevilget, skulde voteres ved Lov, og det er vistnok ogsaa den rigtige Anskuelse. Vel kan man maaskee sige, at de ældre Apanager — og det er egentlig kun med Hensyn til dem, at der foreligger et Præcedens — har Grundloven ikke havt for sig; det er kun til Bevilgelsen af nye Apanager, hvortil den sigter, men i sin væsentligste Deel er den nærværende Apanage en ny Apanage, og jeg troer derfor, at det vistnok vil være meest stemmende med Grundlovens 17de Artikel, at der udfommer en særlig Lov om den her omhandlede Apanage. Men jeg vil ansee det for uheldigt, for i flere Maader at være betænkeligt, om ikke den nærværende Apanagelov kunde fremmes, om der ikke kunde komme en Enighed tilstede mellem Rigsdagens forskjellige Afdelinger og Regjeringen om denne Lov. Denne Lov er jo kun en umiddelbar Folge af den Thronfølgeorden, vi have indført; idet vi have overført Berettigelsen til Kronen til en anden Green af vort gamle Kongehuus, lagde vi megen Bægt paa og opnaaede, at den Mand, som her er Spørgsmaal om, indtraadte i Rækken af dem, der kunne overtage Kronen; vi lagde megen Bægt derpaa med Hensyn til Personligheden og med Hensyn til det Løfte, som blev givet os, om at opretholde vor Forfatning; det var det, som laa til Grund for den hele Act om Thronfølgen og for Kronens Overførelse paa den paagældende Personlighed. Efterat der er foregaaet saadanne Forhandlinger i denne Sag, anseer jeg det for at være uheldigt, om man ikke vil gaae ind paa Consequenserne af den Thronfølgeorden, som vi selv have vedtaget, og, om man ogsaa kan have en og anden Indvending mod den Form, hvori Loven vedtages, saa maa jeg, for at sjerne ethvert Skiu af, at man har trykket sig for at gaae ind paa en saadan Consequens, ansee det for rigtigst at vedtage Loven saaledes, som den er vedtagen i det andet Thing, og som er i Overensstemmelse med den Stikkelse, hvori Regjeringen har foreslået den. De Forhandlinger, som have fun-

det Sted om det høist Uheldige i, at en apanageret Prinds tillige oppebærer Gage, vilde dog muligviis i Tidens Løb paa en eller anden Maade kunne bære Frugter i paakommende Tilfælde.

Jagerslev: De med Hensyn til nærværende Lov af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns først Valgkreds (Wikkens) udtalte Principer skal jeg i deres Almindelighed give mit fulde Bifald; men jeg troer, at han, ved at ville anvende dem i nærværende specielle Tilfælde, gaaer en mindre rigtig Vej. Vil den ærede Rigsdagsmand indbringe et Lovforslag, hvorved det bestemmes, at ingen apanageret Person maa oppebære Gage, men at Apanagen stedse skal reguleres saaledes, at den tillige indeholder Betaling for de Embeder, Staten maatte betroe vedkommende apanagerede Person, skal jeg med største Fornøielse stemme derfor, idet jeg erkjender Betydningen af, hvad der er anført mod slige apanagerede Personers særskilte Gagering; men, naar den ærede Rigsdagsmand uden videre Hensyn vil anvende det herom Udtalte i et Tilfælde som nærværende, forekommer det mig, som sagt, at han gaaer en urigtig Vej. Meget vidtløftige Forhandlinger og megen Uro har fundet Sted her i Landet, inden man omsider fik en Thronfølger bestemt. Idet Folket og dets Repræsentanter nu inderlig glæde sig over, at denne Sag endelig er kommen i Orden, forekommer det mig, at dens finantistiske Side ikke bør vække nogen Strid. Efter min Anskuelse — og jeg hører dog til Statteydernes Tal — vilde det have været det Smukkeste, om Rigsdagen strax, uden at sige et eneste Ord, havde voteret, hvad Regjeringen havde foreslaaet til den eventuelle Thronfølger. Nu foreligger Lovforslaget atter i sin oprindelige Stikkelse for Folkethinget, og jeg agter saaledes i Genhold til, hvad jeg har udtalt om den Vej, jeg anseer for den rette, at stemme for det.

Tscherning: Jeg troer aldeles ikke, at der her er Spørgsmaal om nogen Skatteydelse eller Pengeudgiftsag. Det er i alt Væsentligt ikke det, der foreligger eller nogenstunde har foreligget; thi i saa Fald havde Spørgsmaalet kun været, om vi skulde bevilge 50,000